

РЕШЕНИЕ

№ 1869

гр. София, 13.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 10.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8019** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.107, ал.2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) №РД-14-1577/17.06.2019г., издадена от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - [населено място], към Изпълнителната Агенция „Автомобилна администрация“ (ИААА). С оспорваната Заповед, на основание чл.107, ал.1 във вр. с чл.106а, ал.1, т.6, б. „в“, предл. 1^{бо} и ал.2, т.5 ЗАвтП на дружеството е приложена ПАМ – временно спиране на дейността, до доказване на финансова стабилност, но за не повече от три месеца, чрез отнемане на удостоверенията към Лиценз №10615 за извършване на обществен автомобилен превоз на товари на територията на РБългария.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваната ПАМ, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че дружеството не е финансово нестабилно, тъй като произвежда продукцията, която се реализира успешно на пазара и разполага с достатъчно ресурси с които може да гарантира нормалното функциониране на предприятието. Сочи, че търговецът има публични задължения, произтичащи от два ревизионни акт (РА), издадени от Националната агенция за приходите (НАП), които са били оспорени по предвидения в закона ред и чието изпълнение е спряно. Излага

доводи, че по същество актът страда и от съществен порок във формата, тъй като в него не са посочени фактическите основания за прилагане на ПАМ. Счита, че дружеството не е престанало да отговаря на изискванията, установени в чл.7, ал.2, т.3 ЗАвтП и следователно не са били налице основания за временно спиране на дейността. Моли съда да отмени Заповед №РД-14-1577/17.06.2019г. Не претендира за разноски.

Ответникът – НАЧАЛНИК на Областен отдел „Автомобилна администрация” - С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се явява, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.107, ал.2 ЗАвтП.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, чиито права и законни интереси са непосредствено засегнати от административния акт. Жалбоподателят [фирма] е притежател на Лиценз №10615/18.07.2016г. за превоз на товари на територията на РБългария, със срок на валидност до 17.07.2026г.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД-14-1577/17.06.2019г. е постановена от компетентен орган в кръга на правомощията му съгласно чл.107, ал.1 ЗАвтП. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед №РД-01-212/15.05.2015г. видно от която изпълнителният директор на ИААА е упълномощил началниците на Областни отдели „Автомобилна администрация” да прилагат ПАМ по чл.106 и чл.106а ЗАвтП (т. I.4).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесната Заповед е съответна на приложимите материалноправни норми и на целта на закона.

Съгласно чл.6, ал.1 ЗАвтП обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на РБългария, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон.

В чл.7, ал.2 ЗАвтП е регламентирано, че лиценз на Общността и лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на РБългария с автомобили с българска регистрация се издава на търговци по смисъла на Търговския закон (ТЗ), когато отговарят на изчерпателно посочените в т.1 – т.4 изисквания, сред които и това за финансова стабилност. Според определението, дадено в чл.7, ал.6 ЗАвтП

изискването за финансова стабилност е изпълнено, когато търговецът разполага с достатъчно ресурси, с които може да гарантира за нормалното стартиране и функционирането на транспортното предприятие и няма задължения за данъци и осигурителни вноски, освен когато са отсрочени или разсрочени по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#) (ДОПК).

Условията и редът за извършване на обществен превоз на товари са регламентирани в Наредба №33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Р. (Наредба №33/1999г.), издадена от министъра на транспорта. Според приложимата норма на чл.76, ал.7, т.3 от Наредба №33/1999г. наличието на финансова стабилност се доказва всяка година в 10-дневен срок от заверяването на годишния финансов отчет за последния отчетен период от регистриран одитор или преди изтичане на срока, за който е сключен договорът за застраховка, или срока, за който е издадена банковата гаранция, както и при настъпване на някое от основанията, изрично посочени в т.1 и т.2. В ал.12 на чл.76 от Наредба №33/1999г. е регламентирано, че за установяване на съответствието с изискването превозвачът да няма задължения за данъци и осигурителни вноски лицензиращият орган изисква от органите по приходите издаването на удостоверение за наличие или липса на задължения по чл.87, ал.11 ДОПК.

Когато превозвачът престане да отговаря на изискванията за финансова стабилност законът предвижда на последния да бъде приложена ПАМ - временно спиране на дейността по извършване на обществен превоз на пътници или товари за срок до отстраняване на несъответствието, но за не повече от три месеца. Мярката се прилага чрез отнемане на заверените копия на лиценза на Общността или на удостоверенията към лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на РБългария (чл.106а, ал.1, т.6, б. „в“, ал.2, т.5 ЗАвтП).

В случая от събраните доказателства не се установява жалбоподателят [фирма] да е подал Справка за доказване на финансова стабилност във връзка с притежаването на Лиценз за превоз на товари на територията на РБългария. На 22.05.2019г. старши публичен изпълнител при Териториалната дирекция – С. на НАП е подал до ИААА Уведомление по чл.221, ал.6 ДОПК [(вх. №24-00-100-(74)], че търговецът [фирма] има непогасени публични задължения в общ размер 551 327.88 (петстотин петдесет и една хиляди триста двадесет и седем и 0.88) лева, които не погасява и за които не е представил надлежно обезпечение. В Уведомлението е посочено, че според данните налични в НАП длъжникът няма активи с които да обезпечи изцяло задълженията си. Във връзка с подаденото Уведомление е била извършена и служебна проверка в базата данни на НАП, видно от която лицето с ЕИК[ЕИК] „има задължения над въведения праг от лв“.

Жалбоподателят не оспорва факта, че действително има публични задължения, но твърди - без да ангажира доказателства за това, че двата РА които установяват тези задължения по основание и размер, са оспорени и съответно не подлежат на изпълнение. Противно на това твърдение обаче и съгласно изричните разпоредби на чл.153, ал.1 и чл.157, ал.1 ДОПК обжалването на ревизионния акт по административен ред и пред съда, не спира неговото изпълнение. Изпълнението на РА може да бъде спряно по искане на жалбоподателя при условията, установени в чл.153 и чл.157 ДОПК. В случая нито се твърди, нито са ангажирани доказателства да е спряно изпълнението на двата РА с които са установени публичните задължения на [фирма].

Извън горното следва да се отбележи, че според приложимата в случая норма на чл.7, ал.6 ЗАвтП изискването за финансова стабилност е изпълнено при едновременно наличие на две предпоставки: а) търговецът да разполага с достатъчно ресурси, с които може да гарантира за нормалното стартиране и функциониране на транспортното предприятие и б) да няма задължения за данъци и осигурителни вноски, освен в случаите, когато тези задължения са отсрочени или разсрочени по реда на ДОПК, не и когато изпълнението на РА е спряно по реда и при условията на чл.153 или чл.157 ДОПК.

При тези факти законосъобразен е изводът на административния орган, че превозвачът [фирма] е престанал да отговаря на изискванията за финансова стабилност и законосъобразно му е наложил ПАМ, предвидена в чл.10ба, ал.1, т.6 във вр. с ал.2, т.5 ЗАвтП.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че Заповед №РД-14-1577/17.06.2019г. е законосъобразен административен акт и не са налице основания за неговата отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка №РД-14-1577/17.06.2019г., издадена от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“- [населено място], към Изпълнителната Агенция „Автомобилна администрация“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова